

1290 m. dėl lietuvių kariuomenės įsiveržimo vienas Glotovo kaimo kunigas lauke užkasė sidabrinę auksu dengtą komuninę su joje buvusia konsekruota Ostija, kurios netyčia nepastebėjo. Lietuvių kariuomenė sunaikino kaimą ir bažnyčią. Niekas iš išgyvenusių nežinojo apie paslėptą komuninę. Tik po kelerių metų vienas ūkininkas, pavasarį ardamas lauką, atsitiktinai rado ją dėl keisto savo jaučių elgesio: jie buvo nusilenkę iki žemės, garbindami Ostiją, skleidžiančią labai ryškią šviesą.

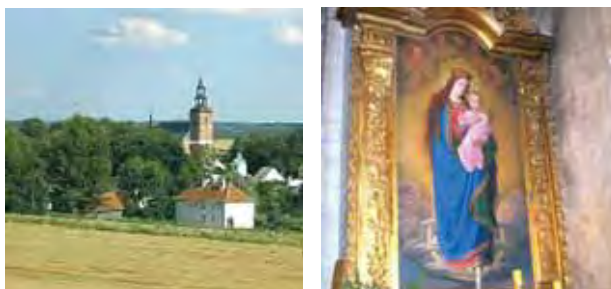
Šventovės interjeras

Glotovo eucharistinė šventovė

Komuninė, kurioje yra stebuklingoji Ostija. Šonuose atsiklaupę adoruojantys jaučiai

Paveikslas, vaizduojantis stebuklą

Seniausiuose dokumentuose aprašyta, kaip įvyko stebukas. Jaučiai traukė plūgą, už kurio vadeliojo ūkininkas. Saulė leidosi prie horizonto mesdama ilgus šešėlius. Artojas ragino gyvulius, kurie lėtai mynė į kalną. Staiga plūgas užstrigo. Jaučiai traukė dar stipriau ir šone išvertė didelį žemės grumstą.

Gyvuliai sustojo kaip sustingę. Iš pradžių ūkininkas barė gyvulius, tačiau liovėsi, nustebintas staigaus pasikeitimo aplinkui. Lauke buvo šviesu tarsi vidurdienį, o iš žemės sklido labai intensyvi šviesa, apšviečianti klūpančius jaučius. Ūkininkas ėmė kasti ir rado, kad ryški šviesa sklinda iš nedidelės žeme užverstos komuninės, kurioje buvo balta kaip sniegas Ostija.

Žinia apie nepaprastą

įvykį greitai pasklido tarp žmonių, kurie nedelsdami atskubėjo į įvykio vietą. Vietos valdžia surengė iškilmingą procesiją, kurios metu Ostija buvo nunešta į Dobrės Miasto (Dobre Miasto) bažnyčią. Nors, pasak senovinės kronikos, Ostija vėl dingo nepaaiškinamu būdu ir buvo rasta toje pačioje vietoje, kur buvo rasta pirmą kartą. Šis įvykis buvo interpretuotas kaip ženklas iš aukščiau, ir toje vietoje buvo pastatyta maža bažnytėlė, skirta Kristaus Kūnui. Per amžius Glotovo populiarumas augo, o XVIII a. sena viduramžių bažnyčia buvo išplėsta ir 1726 m. liepos 24 dieną vyskupas Kristofas Potockis (Krzysztof Potocki) ją pašventino.

Ir šiandien Glotovo šventovė kasmet pritraukia daugybę piligrimų, kurie atvyksta pagarbinti nuo 1290 m. nesuirusios Ostijos relikvijos.